

[Helga Pedersen.]

ansvarsforsikring. Her er vor opfattelse så afvigende fra den opfattelse, justitsministeriets bekendtgørelse giver udtryk for, at vi har anset det for nødvendigt at fremsætte det foreliggende lovforslag.

Om erstatningsreglen skal jeg kun sige, at det er jo den, der harmonerer bedst med det i vor motorlov gældende system, og såfremt resultatet bliver, at der i det høje ting er enighed om at indføre ansvarsforsikringsreglen, vil det være naturligt også at medtage erstatningsreglen. Det er efter vor opfattelse uheldigt at indskrænke ansvarsforsikringens område. Tendensen er jo både her og i udlandet gået i retning af at udvide forsikringsområdet med det formål at skabe sikkerhed for, at den, der lider skade som følge af motortrafik, virkelig får den erstatning, hvortil han er berettiget, og ikke blot en domsudskrift, som ikke giver ham noget reelt krav. De kørende er også selv interesserede i at være beskyttet mod de økonomiske følger af et erstatningsansvar.

Vi ved fra den højtærede justitsminister, at erfaringerne fra Sverige har betydet en hel del for de regler, der nu er givet om knallerter, også forsåvidt angår spørgsmålet om ansvarsforsikring. Jeg synes, at det er værd at fremhæve, at forarbejderne til de svenske bestemmelser i hvert fald tydeligt viser, hvor store betænkeligheder ved at opheve ansvarsforsikringspligten man havde i Sverige, og endnu i 1953 overvejede man en ordening med en obligatorisk ansvarsforsikring på dette område, idet man måske nok navnlig havde en ordening med en eengangs-forsikring i tankerne.

Jeg er ikke forsikringskyndig, men jeg synes, det skulle være muligt at finde frem til en løsning af ansvarsforsikringsproblemet uden en egentlig registreringspligt og uden den dermed følgende administrative byrde. Alt dette kan vi tale nærmere om i udvalget.

Jeg vil her kun tilføje, at hvis en sådan løsning ikke kan findes, tror jeg, vi må finde os i registreringspligten. Jeg tror ubetinget, det stemmer bedst med befolkningens tarv, at vi bevarer den tvungne ansvarsforsikring for knallerter, og den højtærede justitsministers oplysninger om de overvejelser, der har ført til det modsatte resultat, har ikke virket helt overbevisende på mig. Jeg har imidlertid forstået, at den højtærede mini-

ster er villig til at overveje spørgsmålet om at indføre en tvungen ansvarsforsikring, og det vil i virkeligheden sige at genindføre de regler, der gjaldt for knallerter før bekendtgørelsen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling.

Kirkegaard: Den lille knallert har formentlig ikke helt ringe mulighed for at blive et nyttigt befordringsmiddel, en nyttig brugsgenstand for mange mennesker, måske fortrinsvis unge og yngre mennesker. Jeg tror derfor, det blev modtaget med ikke ringe tilfredshed i store dele af befolkningen, dengang bestemmelsen fremkom om, at knallerter frit kunne købes og bruges, akkurat som almindelige cykler hidtil har kunnet det. Med den ganske lille hjælpemotor er det rimeligere at sammenligne en knallert med en cykel end med et motorkøretøj, og for cyklen gælder der i hvert tilfælde ikke tvungen ansvarsforsikring. Sammenlignet med de motorkøretøjer, der på vore veje kan opnå store hastigheder og netop derved forvolde de triste ulykker, er en knallert en ret afmægtig lille tingest, men naturligvis har enhver, der kører en knallert, et ansvar i trafikken, og det er muligt, at vi ville stå os bedst ved, at den pågældendes ansvar bliver dækket ved en ansvarsforsikring. Det er sikkert også muligt at finde frem til en form, hvorved administrationen ikke svulmer op.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne nævnte, at vi har mange forsikringer. Det er rigtigt, vi har mange former for forsikring, og forskellige medborgere mener nok, at der er altfor mange. Personligt tegner jeg så få forsikringer som muligt, ikke fordi jeg i og for sig er skeptisk overfor forsikringer, det er jeg snarere overfor dem, der tegner forsikringer — i hvert fald hvis de tegner een hver dag; det var en lille randbemærkning!

Jeg tror som sagt, vi kan finde en form for forsikring, og jeg er villig til at deltage i en drøftelse af det foreliggende forslag i et udvalg.

Fuglsang: Også mit parti hilste med tilfredshed bekendtgørelsen om at fritage cykler med hjælpemotor, altså de såkaldte